

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/73/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012228
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121012228.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v konaní o odsúdeného C. E., nar. XX.XX.XXXX, o podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.04.2022 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 20.12.2021, sp. zn. 8PP/187/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného C. E., nar. XX.XX.XXXX v R., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že („citácia“)

Podľa § 66 odsek 1 písm. a/, písm. b/, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 415 odsek 1 Trestného poriadku súd žiadosť odsúdeného: C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, K., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 24.01.2017, sp. zn. 2T/147/2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 22.10.2018, sp. zn. 2T/147/2016, a uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.01.2019, sp. zn. 4Tos/12/2019,

- rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 11.12.2019, sp. zn. 46T/100/2019, zamieta.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 22.24 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že u odsúdeného je splnená formálna podmienka tým, že odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 odsek 1 písm. a/, písm. b/, odsek 3 Trestného zákona ku dňu 27.10.2021. Taktiež je splnená druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, čo je preukázané hodnotením riaditeľa ÚVTOS, podľa ktorého príkazy a nariadenia príslušníkov sa snaží rešpektovať, plní si svoje povinnosti a dodržiava interné predpisy, bol 1-krát disciplinárne odmenený a to mimoriadnym povolením návštevy, disciplinárne potrestaný nebol. Je študentom tretieho ročníka Arcibiskupského gymnázia biskupa P. Jantauscha v Trnave, plní stanovené ciele programu zaobchádzania. U odsúdeného však nie je splnená tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka v podobe očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a to s poukazom na jeho trestnú minulosť (6 záznamov v registri trestov, týkajúcej sa násilnej trestnej činnosti). Odsúdenému boli v minulosti uložené podmienne tresty odňatia slobody, teda mal možnosť preukázať, že je schopný viesť riadny život, minimálne počas skúšobnej doby, ktorú však nevyužil, ale opätovne sa dopúšťal trestnej činnosti, čo viedlo k nariadeniu trestu odňatia

slobody uloženého skorším rozhodnutím. Odsúdený teda napriek potrestaniu a upozorneniu súdu na protiprávnosť konania sa dopustil trestnej činnosti opätovne a neodradila ho ani hrozba nariadenia nepodmienečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na povahu, početnosť skutkov v krátkom časovom období, svedčia o vyššej intenzite páchania trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil, preto mal okresný súd dôvodnú pochybnosť o tom, či možno od odsúdeného očakávať vedenie riadneho života. Vzhľadom na uvedené okresný súd zamietol žiadosť odsúdeného o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený C. E. , č.I.21 spisu.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti č.I.21 spisu.

Odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu zahlásenú sťažnosť písomne odôvodnil v rozsahu č.I.27-29 spisu, v ktorej uviedol, že sa s rozhodnutím okresného súdu nestotožňuje, pretože trestnú minulosť odsúdeného nie je možné hodnotiť mechanicky, napr. sledovať len počty minulých odsúdení a charakter trestnej činnosti, ktorej sa mal odsúdený v minulosti dopustiť. Každé zamietajúce uznesenie by malo obsahovať návod pre odsúdeného, obsahujúci uvedenie toho, aké zmeny sa od odsúdeného očakávajú. Z tohto pohľadu považuje postup okresného súdu za formálny a arbitrárny. Okresný súd neskúmal predpoklady ďalšieho riadneho života odsúdeného z pohľadu v akom prostredí bude odsúdený na slobode žiť a pracovať, či má vytvorené pracovné návyky. Odsúdený po eventuálnom prepustení z výkonu trestu bude žiť u svojej matky, ktorá má na neho pozitívny vplyv, pracovnú morálku má z výkonu trestu dobrú, z čoho vyplýva, že má vytvorené dobré pracovné návyky, vzdeláva sa na gymnáziu, aby nadobudol nové vedomosti a našiel si prácu zodpovedajúcu jeho schopnostiam. Odsúdený svojim správaním vo výkone trestu dáva záruky do budúcnosti, že povedie riadny život. Odsúdený je vo výkone trestu prvýkrát. V závere žiadal, aby krajský súd zrušil sťažnosťou napadnuté uznesenie a sám prepustil odsúdeného na slobodu a určil primeranú skúšobnú dobu.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade včas podanej sťažnosti odsúdeným, preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil, že :

Odsúdený vykonáva postupne uložené tresty :

- rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 24.01.2017, sp. zn. 2T/147/2016 pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 3 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 11.12.2019, sp. zn. 46T/100/2019, pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 20 mesiacov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia

- odsúdený lehotu na podanie žiadosti o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splnil dňa 27.10.2021, predpokladaný koniec trestu má 27.08.2023

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Leopoldov sťažnostný súd, zhodne ako okresný súd, zistil, že

- odsúdený bol 1-krát disciplinárne odmenený mimoriadnym povolením návštevy za rozvoj osobnosti, disciplinárne potrestaný nebol,
- prejavil záujem o štúdium, je študentom 3-ročníka Arcibiskupského gymnázia biskupa P. Jantauscha v Trnave - detašovaná trieda v ústave na výkon trestu

- pracovne je zaradený na pracovisku s dohľadom, jeho pracovná morálka a výkony boli hodnotené kladne
- vzťahy s vonkajším prostredím udržiava všetkými dostupnými formami s matkou a sestrou, s otcom si píše a so starými rodičmi telefonuje
- stanovené ciele programu zaobchádzania odsúdený plní,
- resocializačná prognóza je menej priaznivá vzhľadom stredného rizika recidívy trestnej činnosti
- odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie.

Odsúdený má v registri trestov 6 záznamov.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po podaní návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, postupoval v zmysle Trestného poriadku, keď určil termín verejného zasadnutia na deň 20.12.2021, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa tak k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody a vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné na objektívne a zákonné rozhodnutia o návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Podľa § 176 odsek 2 Trestného poriadku uznesenie musí obsahovať odôvodnenie, v ktorom treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri vyhodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

V odôvodnení svojho uznesenia okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku dostatočne a presvedčivo zdôvodnil, prečo nie je možné návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovieť.

Sťažnostný súd si všetky závery súdu I. stupňa prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

V odôvodnení uznesení I. stupňového a II. stupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže z hľadiska predmetu tvoria jeden celok (I. ÚS 336/2016).

Z vyššie citovaného ustanovenia § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu a po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností, správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, ktorým preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmienené prepustenie v zmysle § 66 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, keď vykonal potrebnú časť uloženého trestu.

Všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného, o jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu je pre všeobecný súd dôležitým zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody (nález Ústavného súdu SR z 10.12.2009 sp. zn. III. ÚS 154/2009).

Okresný súd správne skonštatoval, že u odsúdeného bola splnená druhá zákonná (práv materiálna podmienka) a to, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, keď z hodnotenia riaditeľa vyplýva, že bol 1-krát disciplinárne odmenený, príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektoval, plnil si svoje povinnosti, dodržiaval interné predpisy, vzdelával sa na gymnáziu a ciele stanovené programom zaobchádzania plnil .

Odsúdený nespĺnil tretiu zákonnú (druhú materiálnu podmienku), teda očakávanie vedenia riadneho života po jeho prepustení na slobodu, vzhľadom na jeho trestnú minulosť, keď v registri trestov má 6 záznamov a to prevažne pre násilnú trestnú činnosť. Vzhľadom na skutočnosť, že mu už bola v minulosti daná možnosť preukázať snahu po vedení riadneho života bez páchania trestnej činnosti a to podmiennečným odsúdením, túto možnosť nevyužil a dopustil sa opätovne ďalšej trestnej činnosti. Spáchané trestné činy mali povahu násilnej trestnej činnosti a to ublíženie na zdraví a výtržníctva, nerešpektovanie uloženého zákazu riadenia motorového vozidla, vykonával činnosť pod vplyvom návykových látok. Resocializačná prognóza je u odsúdeného menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Vzhľadom k uvedenému mal aj krajský súd pochybnosti o tom, či je možné od odsúdeného očakávať vedenie riadneho života aj v budúcnosti.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava 3 zo dňa 11.12.2019 sp. zn. 46T/100/2019 krajský súd zistil, že odsúdený sa dopustil prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 20 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov. Zrušený bol výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava 3 zo dňa 06.11.2018 sp. zn. 6T/64/2018.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III. sp.zn.2T/147/2016 zo dňa 24.01.2017 vyplýva, že sa dopustil zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr. zákona, keď na poškodeného kričal, „daj mi telefón“, načo však poškodený nereagoval a tak ho zhodil na zem, kde ho opakovane udieral a kopal po celom tele a kričal „daj mi ten telefón“, lebo ťa zabijem a následne mu zobral mobilný telefón. Odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov za súčasného uloženia dohľadu mediálneho a probačného úradníka a povinnosť nepriblížiť sa k poškodenému. Odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil.

V danom prípade krajský súd prihliadol s poukazom na ustanovenie § 66 odsek 2 Trestného zákona i na povahu spáchanej trestnej činnosti (zločin lúpeže, marenie výkonu úradného rozhodnutia, ohrozovanie pod vplyvom návykovej látky), pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj odpis registra trestov a na sklony odsúdeného páchať trestnú činnosť, kedy vo vzťahu k jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že bude viesť na slobode riadny život.

K námietkam odsúdeného

Krajský súd poznamenáva, že každý si v živote zaslúži dostať šancu na nápravu chyby (chýb), ktorej sa dopustil a na preukázanie, že jeho zlyhanie bolo ojedinelé a že sa nebude opakovať. Odsúdený však takúto šancu nevyužil a to napriek tomu, že súdy boli voči jeho osobe priaznivo naklonené, keď mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody, peňažný trest, upustenie od uloženia súhrnného trestu . Z prehľadu registra trestov odsúdeného je možné vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti prevažujú nad ním prezentovanou ochotou viesť riadny život. Tento záver odôvodňuje aj resocializačná prognóza odsúdeného, ktorá je menej priaznivá a to vzhľadom na stredné riziko jeho recidívy.

Z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený udržiava vzťahy s vonkajším prostredím, má možnosť ísť bývať k matke, študuje a chce sa zamestnať.

Uvedené skutočnosti však vzhľadom na osobu odsúdeného a jeho sklony k porušovaniu zákona nie sú takými okolnosťami, ktorú by odôvodnili iný záver krajského súdu. Odsúdený i v čase páchania trestnej činnosti mal rodinu, pokračoval v štúdiu v maturitnej nadstavbe (ktoré nedokončil), pracoval brigádnicky a napriek tomu páchal trestnú činnosť.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania, ako aj iného zainteresovaného subjektu na rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny (I. ÚS 117/07).

Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08).

Krajský súd uvádza, že uznesenie okresného súdu je úplné, zrozumiteľné a presvedčivé. Z odôvodnenia vyplýva, prečo súd I. stupňa návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.